

Poetical criticism of the view of nationalism in Kurdish Literature (Southern Kurmanji 1920-1970)

*Dilshad Ali Mohamad*¹

*Aso Omer Mustafa*²

Received: Feb24, 2018 Reviewed: Mar24, 2018 Accepted: Apr05, 2018

Abstract

Nationalism is one of the significant initiates of poetical criticism in Kurdish literature during the years (1920-1970) AD, because in that period Kurdish nation faced very terrible political situations and Kurdistan's land was divided on four countries (Iraq, Iran, Turkey and Syria), therefore the declamation of poetical criticism at that time became national. Our research analyses those critical declamation that in the view of nationalism criticized the poetry texts and they have tried to analyse the texts according to this basis, national critics declared that any text focused on nationalism and the issues and objects of nationalism, was good and successful, but any text did not focus on nationalism and the issues and objects of nationalism, was not good and weak. So, these critics encouraged the poets to write those texts that express the trend of Kurdish nation. Our research consists of two chapters: first chapter (poetical criticism in the view of nationalism from 1920 to 1970), it gets those critical declamation which written in that time, and the second chapter (poetical criticism in the view of nationalism after the revolution of 14 July 1958 until 1970, it gets those critical declamation which written in that time. At the end the result expressed in some points.

Keywords: Poetry criticism, National criticism, Self poetry, Nationalism poetry

Recommended citation:

Mohamad, D. A. & Mustafa, A. O. (2018). Poetical criticism of the view of nationalism in Kurdish Literature (Southern Kurmanji 1920-1970). *International Journal of Kurdish Studies* 4 (2), 478 – 489. doi: [10.21600/ijoks.454469](https://doi.org/10.21600/ijoks.454469)

¹Prof. Dr., Department of Kurdish Language, College of Language, Sulaimani University, Sulaimani, KRG, Iraq. E-mail: Dilshad.Mohamad@univsul.edu.iq

²Asst. Lecturer, Department of Kurdish Language, College of Language, Sulaimani University, Sulaimani, KRG, Iraq. E-mail: aso.omar@charmouniversity.org

ره‌خه‌ی شیعری له دیدی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه له نه‌ده‌بی کوردیدا (کرمانجی خواروو ۱۹۲۰ - ۱۹۷۰) م.ی. ئاسۆ عومەر مسته‌فا

پیشه‌کی

لێکۆڵینه‌وه‌که‌مان به‌ ناونیشانی (ره‌خه‌ی شیعری له دیدی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه له نه‌ده‌بی کوردیدا، کرمانجی خواروو 1920-1970ز)ه، هه‌و‌ل‌ده‌دات له‌و لێکۆڵینه‌وه‌ ره‌خه‌یه‌یه‌وه‌ بکۆڵینه‌وه‌ که‌ ده‌رباره‌ی (شیعری)ن و له‌ گۆشه‌نیگای نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ گوتاری ره‌ خه‌یه‌یه‌یه‌وه‌ پێشکه‌ شکرده‌وه‌، گرنگی لێکۆڵینه‌ وه‌که‌مان له‌ وه‌دایه‌ له‌و ماوه‌ یه‌دا زات‌ترین ده‌ نگ له‌ گوتاره‌ ره‌خه‌یه‌یه‌یه‌وه‌ ده‌نگی (نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌)یه‌، چونکه‌ کورد له‌و ماوه‌ یه‌دا به‌سه‌ر چوار ده‌ و‌ل‌ه‌تی جیا‌وا‌زا‌دا دابه‌شکران و توشی چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ی بوون له‌لایه‌ن ده‌و‌ل‌ه‌تانی ده‌سه‌لاتداردا. ه‌وی هه‌لب‌ژاردنی لێکۆڵینه‌وه‌که‌مان نه‌وه‌یه‌ که‌ تا ئیستا له‌م روانگه‌یه‌وه‌ ه‌یچ لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی ره‌خه‌یه‌یه‌یه‌وه‌ نییه‌ له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه‌. لێکۆڵینه‌وه‌که‌مان به‌ ر‌ی‌ب‌ازی و‌ه‌س‌فی نه‌نجامداوه‌. لێکۆڵینه‌وه‌که‌مان له‌ دوو به‌ش پ‌ن‌که‌ه‌تو‌وه‌: به‌شی یه‌که‌م (ره‌خه‌ی شیعری له دیدی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ له (1920 -) 1958) ئه‌و گوتاره‌ ره‌خه‌یه‌یه‌وه‌ و‌ه‌ر‌ده‌گر‌یت که‌ له‌و ماوه‌ یه‌دا نووسراون، به‌شی دووه‌میش (ره‌خه‌ی شیعری له دیدی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ (14)ی ته‌م‌م‌وزی (1958) تا (1970) ئه‌و گوتاره‌ ره‌خه‌یه‌یه‌وه‌ و‌ه‌ر‌ده‌گر‌یت که‌ له‌و ماوه‌ یه‌دا نووسراون.

نه‌نجامیش له‌ کۆتاییدا به‌ چه‌ند خاڵێک خراومه‌تروو

به‌شی یه‌که‌م/ ره‌خه‌ی شیعری له دیدی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ له (1920 - 1958)

میله‌تی کورد یه‌کیکه‌ له‌و میله‌تانه‌ی زۆرترین کاره‌سات و نه‌ه‌م‌ه‌تی به‌سه‌ردا هاتووه‌، به‌تایه‌تی دوا‌ی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م و دووباره‌ د‌ار‌شته‌وه‌ی سنووری و‌لاتانی رۆژه‌ لاتی ناوه‌راست و دابه‌شکردنی به‌سه‌ر چوار ده‌ و‌ل‌ه‌تی ع‌ی‌راق و ئ‌ی‌ران و ت‌ور‌کیا و س‌ور‌یا، هه‌روه‌ها له‌ناو‌بردنی شو‌رشه‌کانی کورد و مامه‌ له‌کردنی ئه‌و ده‌و‌ل‌ه‌تانه‌ به‌ش‌ی‌وا‌زی توند‌وت‌یزی له‌ گه‌ل میله‌تی کورد و چه‌وساندنه‌وه‌ و پ‌ی‌ش‌پ‌ل‌کردنی مافه‌ نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌یه‌وه‌کان و ته‌نا‌ه‌ت له‌ هه‌ندێک و‌لات س‌ر‌پ‌ه‌وه‌ی س‌ی‌ما‌ی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ و نه‌ه‌ی‌شتنی قسه‌کردن و نوسین و خ‌و‌ب‌ندن به‌ کوردی... که‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ش بوونه‌ ه‌وی سه‌ره‌ل‌دانی چه‌ندین شو‌رش و ر‌ا‌پ‌ه‌ر‌ین، چونکه‌ ((بارو‌د‌و‌خی س‌ی‌اسی ئه‌و سالانه‌ به‌گ‌شتی و سالانی دوا‌ی جه‌نگی جیهانی دووم به‌تایه‌تی نه‌ده‌بی کوردیه‌یه‌وه‌ به‌ره‌و ق‌و‌نا‌غ‌یکی نو‌ی‌تر برد و هه‌نگاو‌یکی گه‌رم‌یان پ‌ی‌ه‌ه‌ل‌ه‌نا و س‌ی‌ما‌یه‌کی جه‌ما‌وه‌ری و شو‌رش‌گ‌یری ئه‌وت‌ویان پ‌ن‌پ‌و‌شی که‌ پ‌ی‌ر‌و‌ز‌ترین و ش‌ی‌او‌ترین قه‌ل‌ه‌م له‌و ق‌و‌نا‌غ‌دا بو‌ لا‌و‌یکی خ‌و‌ین گه‌رم و خه‌بات‌که‌ر بش‌ی‌ایه‌ تا به‌ه‌ره‌ ش‌ی‌ع‌ر‌یه‌که‌ی پ‌ی‌ه‌ر‌جه‌سته‌ بکات، قه‌ل‌ه‌می ش‌ی‌ع‌ری به‌ر‌گری کردن و ت‌ی‌ک‌و‌شان بووه‌... ش‌ا‌ع‌ری ر‌اس‌ته‌ق‌ینه‌ له‌ و‌لات‌یکی دا‌گ‌یر‌ک‌را‌ودا ناتوانی دووره‌ پ‌ه‌ر‌یز ب‌یت و گ‌و‌رانی شو‌رش‌گ‌یری نه‌ چ‌ر‌ی، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وانه‌کات ئه‌وا که‌س‌ت‌ی‌یه‌که‌می وه‌ک ش‌ا‌ع‌یر ون ده‌ کات و د‌ژ‌ایه‌ تی په‌یامی ش‌ی‌ع‌ر و په‌یامی ژ‌یان ده‌ کات)) (دل‌شاد عه‌لی، 2007، ل 59) ئه‌و رووداو و کاره‌ساتانه‌ی به‌سه‌ر میله‌تی کورددا هاتن وایکرد به‌ ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌بوونی کات ب‌ی‌ری نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ی لای ئه‌م میله‌ته‌ به‌ه‌ی‌ز‌تر ب‌یت و زیاتر له‌ م‌ی‌ش‌ک و دل و ده‌روونی تاکی کورددا بچه‌سپ‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا و بووه‌ یه‌که‌مین نار‌اس‌ته‌که‌ری ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ری و به‌ر‌نامه‌ و به‌ر‌ه‌مه‌کانی تاکه‌کانی ئه‌م میله‌ته‌، چونکه‌ ((نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ی کورد له‌ب‌ی‌ناو گه‌ی‌شتن به‌ ت‌ر‌و‌یکی ئازادی و لادانی سته‌می له‌م‌ی‌ز‌ینه‌ی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ له‌لایه‌ن نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ سه‌ر‌ده‌سته‌که‌نه‌وه‌ گه‌ل‌ن‌یک هه‌رواز و نش‌ی‌وی به‌ر‌خ‌ودان و ر‌ی‌گا ئه‌سته‌مه‌کانی ب‌ری‌وه‌، له‌ ش‌ه‌ری چ‌ال‌د‌ی‌ر‌انه‌وه‌ (1514) ز‌ا‌ع‌نی هه‌تا ده‌گاته ئه‌مه‌ر‌و‌که ئه‌م خه‌باته‌ خ‌و‌ین‌او‌ییه‌ به‌ ئامانجی دامه‌زراندنی کیانیکی س‌ی‌اسی هه‌ر به‌رده‌وام بووه‌ له‌هه‌ر ق‌و‌نا‌غ‌یکدا گه‌ی‌شت‌یه‌ ت‌ر‌و‌یکی سه‌ر‌که‌وتن له‌لایه‌ن نه‌یارانه‌وه‌ د‌ژ‌ایه‌تی کراوه‌ تا توشی نس‌ک‌و‌یان کردووه‌ و دووباره‌ سه‌ر‌پ‌ه‌ل‌داوه‌تو‌ه‌)) (نازاد گ‌و‌له‌د‌ین، 2016، ل 30) ئه‌م و‌ینه‌ نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ بووه‌ بنه‌مای ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ری تاکی کورد و دیار‌یک‌ردنی یاسا‌کانی دا‌ه‌ی‌ن‌انی ئه‌ ده‌بی و ه‌ونه‌ری، به‌م‌ج‌ۆره‌ به‌ش‌ی‌و‌یه‌یه‌کی گ‌شتی کاری له‌ پ‌ن‌ش‌ی‌نه‌ی ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ران و ئه‌دی‌بانی کورد به‌ر‌جه‌سته‌کردن و بانگه‌شه‌کردن بوو بۆ ئه‌م ب‌ی‌ره‌ و ب‌ی‌ری نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ی بووه‌ چه‌قی کار‌کردن و س‌رو‌ش‌پ‌ی‌ده‌ری هه‌موو ش‌ت‌یک . ره‌خه‌گر‌ان‌یش له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه‌ کاریان له‌ سه‌ر ده‌قی ئه‌ ده‌بی ده‌ کرد و ئه‌م ب‌ی‌ره‌ یان ده‌ کرده‌ پ‌ی‌وه‌ری هه‌ل‌سه‌نگ‌اندنی ده‌قی نه‌ده‌بی و دا‌و‌ایان له‌ ش‌ا‌ع‌یران و ئه‌دی‌بان ده‌ کرد زیاتر گ‌رن‌گی به‌ ب‌ی‌ری نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ی ب‌ده‌ن و هه‌ولی سه‌رخ‌س‌تنی ب‌ده‌ن.

ره‌خه‌گرانی کورد له‌ به‌ر‌ه‌مه‌کانی‌اندا زۆر به‌توندی د‌ژ‌ی ئه‌و به‌ر‌ه‌مه‌ ش‌ی‌ع‌ری‌یه‌یه‌وه‌ ده‌ه‌ست‌انه‌وه‌، که‌ به‌ش‌ی‌و‌یه‌یه‌کی گ‌شتی (خودی) بوون و ش‌ا‌ع‌یران ته‌نه‌ا که‌ف‌و‌ک‌ۆلی ده‌روونیان هه‌ل‌د‌ه‌ر‌شت و با‌سی ژ‌یانی تایه‌تی خ‌و‌یان و ژ‌یان له‌گه‌ل یار و پ‌ی‌اهه‌ل‌دانی یار و ر‌و‌چ‌وون له‌ ناو ژ‌یانی خودی خ‌و‌ی‌اندا به‌ ب‌ی‌ ئه‌وه‌ی گ‌رن‌گی به‌ ژ‌یان و گ‌وزه‌ رانی هاو‌ن‌ی‌ش‌تمان‌یان و بارو‌د‌و‌خی نه‌تو‌ه‌ی ب‌ده‌ن و ستایشی ئه‌ و به‌ر‌ه‌مانه‌ش‌یان ده‌ کرد که‌ گیانی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ری و خ‌زمه‌ تکر‌دنی نه‌تو‌ه‌ی و ه‌و‌ش‌یار‌کردنه‌وه‌ی خه‌ل‌ک و ه‌اندانی لاوانی ت‌ی‌دا بوو، هه‌روه‌ها هه‌و‌ل‌یان ده‌دا به‌ به‌ر‌ه‌مه‌کانیان هانی ش‌ا‌ع‌یران و نووسه‌ران ب‌ده‌ن له‌ به‌ر‌ه‌مه‌کانیان‌اندا گیانی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ به‌ر‌جه‌سته‌ بکهن و خ‌زمه‌تی نه‌تو‌ه‌ی و خه‌ل‌ک بکهن و به‌ر‌ه‌مه‌کانیان گ‌وز‌ار‌ش‌ت له‌ واق‌عی ژ‌یان و بارو‌د‌و‌خی خ‌را‌پ‌ی نه‌تو‌ه‌یه‌یه‌وه‌ ده‌کات و به‌ر‌ه‌مه‌ ش‌ی‌ع‌ری‌یه‌یه‌وه‌ بکهنه‌ م‌ی‌نبه‌ری ه‌و‌ش‌یار‌کردنه‌وه‌ی خه‌ل‌ک.

یەکەمین رەخنەگری ئەدەبی کوردی که لە بەرھەمەکانیدا جەختی لە ھەستی نەتەوایی و واقعی ژبانی نەتەو کردووە (سیاپۆش) لە نووسینە رەخنەییەکانیدا بە ناو نیشانی (شاعیر مەکانمان) که لەسالی 1932 لە رۆژنامەی ژبانی بۆکرادووە و پاشان لە سالی 1933 لە گۆڤاری (یادگاری لاوان) دووبارە بۆکرادووە، که تێیدا ھەول دەدات بە شێوێکی زانستی چەمک و بنەماکانی شیعەر لێک بداتەو و لەژێر تیشکی ئەو لێکدانەوانەدا که بۆ شیعری دەکات شیعری کوردی ھەلبەسەنگینیت، که ھەول دەدات بە پێی بنەما و چەمکە رەخنەییەکان لێکۆڵینەوەی شیعەر و جیاکردنەوەی شیعری باش و خراب و چەمکی کۆن و نوێ و لاساییکردنەوە لە شیعردا بکات.

سیاپۆش لە گۆتارە رەخنەییەکانیدا مژدە رەخنەییەکی زانستیمان پێ دەدات و ئەو ھەوڵ دەدات بە ھۆی ئەم جۆرە رەخنەییە شاعیری باش لە شاعیری خراب جیا کردیتەو، چونکە بەبروای سیاپۆش لە بەر ئەو نێمە رەخنەییەکی لەم جۆرەمان نەبوو، ئەو ھەبوو تەنھا پیاھەڵدانبوو، بۆیە شاعیری باشیشمان نەبوو ((بەلی، ھەتا ایستا بی لێکدانەو ھەمان کیشاون لەمەشدا بیانومان ھەبە چونکە پیاو لە تاریکیدا جوان ناشیرینی لا وەک یەکە، بەلام لەمەدوا ئەو دەورە رویشت که بەزەرد بوتری زیر، و بە سەدەف بلری مرواری لە مەودا روشنایی زانین بە رچاومان رونک ئەکاتەو، ھەموشتی وەکو خوی ئە بینین و پێویستە ھەر شتە پێی بەرزی و نزمی خوی ریز بکە ین و بە پێی چاکی و خرابی ناوی لی بنین بە بی بون نەلین نیرگس و بە نیرگس نەلین بی بون)) (سیاپۆش، 1933، 33) ھەر ھەوا شاعیرانی کورد بە لاساییکردنەوە و دز دادەن، که تەنھا پروکەشی شتەکانیان دزیو و ناو وەک و کاکلەیان پشتگوێ خستوو، که ئەمەش لە ئەنجامی ھەستیی نەتەوایییەو ئەم بیرورایە ی ھەبوو و بیروراکە یشتی لەم بارە یەو نالۆژیکییە، چونکە شاعیرانی کورد لە ئەنجامی بەر جەستەکردنی بنەماکانی ئەدەبی رۆژھەلاتی ئیسلامییەو توانیان ئەدەبیکی بەرز دابھێنن لە ئاستی ئەدەبی ناوچەکە و جیاھاندا بیت.

نوسەر بەتوندی دژی شاعیرانی کورد دەوستانتەو و بروای وایە میلەتی کورد شاعیری نییە یان زۆر کەمی ھەیە، ئەمەش لەبەر ئەو شاعیرانی کورد (خۆپەرست و بیباکن) و شیعەرەکانیان تەنھا بۆ خۆیان و ژبانی تاییبەتی خۆیان تەرخانکردوو و ھیچ گرنگیان بە میلەت و بارودۆخ و ژبانی گە ل نەداو، وەک دەلی: ((زوری شاعەرەکانمان ئەگەر لەبەر ئێو نەلیم ھەمویان دلداریکی خۆپەرست و بی باکن وەکو یەکیکیان ئەلی: "من و یارم لە کونجی دابنیشین - چە باکم عالمی ژیرۆزەبەری" بە زور و بەخواش ئەگراین و ئەقێژین لە باسی چاوی کال و لیوی ئال و رووی رۆژی و پرچی شەوی و بالای سە روی بەو لا چیکە نازانن، بەلام کاشکی ئەمەشیان چاک بزانیایە ... لە ولاتی ھەژارندا، لەغیو خوینی رژاوی جواناندا، بەسەر میشتی پڑاوی منالاندا چە کەررێک ھەبە گویی نەکریتەو، چە لالیگ ھەبە زبانی نەپڑی ... بینینی ھەزاران ژنی سگ سوتاو، مندالی بی باوان و بەندی بی تاوان و چاویکەوتنی ئەو ھەمو شێو دلگیر و گریەنەر انە تاکە ی لە دلی شاعیرەکانماندا ھەر یادی ئەسکەندەر و ئاوی بقا، تختی کە ی و جامی جەم و بەختی زحاک زندو ئەکاتەو؟ تاکە ی لە ماھی کنعان و عزیز ی مسر وازناھین)) (سیاپۆش، 1933، 38-40) لێرەدا سیاپۆش وای دەبێت که شاعیرانی کورد تەنھا لە دەوری بە ژن و بالای یار خولاونە تەو، گۆشە نیگای بینینیان تە نھا جوانییە کانی یار بوو، ھە ر بۆیە فەرە نگیشیان تەنھا چونیەتی رازی کردنی یار بوو، که دەتوانین بلین ئەم بیرورایە ی سیاپۆش زیادەرومی تێدایە، چونکە شاعیرانی کورد ھەر لە ئەمەدی خانییەو تادەگاتە حاجی قادری کۆبی چە ندین دەقی شیعرییان بۆ گە ل و نیشتمان و نەتەوێکیان وتوو، ھەوڵی ھۆشیار کردنەو گەلیان داو، یان لانی کەم خەمیان بۆ نازارەکانی میلەتەکیان خواردوو، لەگەل نازارو نە ھامەتییەکانی گە لەکیاندا ژیاون و بە شیعەرەکانیان چە ندین رووداوی مێژوو و بیان بۆ تۆمار کردوین و بارودۆخی ژبانی گەلیان خستوو تەروو، لەوانەش: ئەمەدی خانی، نالی، سالم، کوردی، حاجی قادری کۆبی و پیرەمێرد. بەلام لەو ئاستەدا نەبوو کہ رەخنەگرەکانمان و بستوو یەتی، ھەر بۆیە زۆر بەتوندی ھێرش کردوو تە سەریان.

کامل حە سەن بە سیر دە لی: ((لێرەدا زۆر بە ی سامانی نە تەوایییمان لە ھۆنراوی دێرین و ھاوچە رخ پووچەلکراو تەو و بەتوندی بەر پەرچەراو تەو و ئەم بارەش ھەلبەت لەبەر دوو ھۆ بەر پابوو: یەکەم ئەو یە کہ شتیازی ھۆنراوی کوردی بە لای نووسەرەکانمان دەستکرد و لاساییکە رەو یە و رازاوە یە و لە کلێشە ی دووبارە کراو و لەیە کچواندن و خوازە و خواستن و درکە ی سواو بە لاولو ھیچ دەر برینگی نوێخواز و داھینراوی تێدا بە رچاوناکەو. دووم ئەو یە کہ ھەستیارەکانمان لە واقع و سروشتی ولاتە کە میان پچراون و سە رنج لە جوانیی دیار دەکانی ناو ھەوا و زەوی و زارەکی نادن)) (کامل حە سەن بە سیر، 2015، ل426)

(نەروۆز) لە گۆڤاری (زاری کرمانجی) دا ژمارە (24) ی سالی (1932ز) گۆتاریکی رەخنەیی نووسییو بەناوی (زمان) و تیایدا داوا دە کات نەدیانی کورد گرنگی بە واقعی ژبانی نەتەو و زمان وە کۆلەکی سەرەکی پیکھاتی نەتەو بەدن و زیندووی بکە نەو، چونکە بروای وایە ئەدیبات کاریگەر ییەکی یە کجار گەورە ی لەسەر زیندوکردنەو ی زمان و پاراستنی ھە یە ((لە عصریکی و نازک وە حیاتی دا، لە ومختی ھەول و تەقەلادا کہ بیەوی پی بگا و سەرکەوی ھەمو "نەدیبات" ی ملیە ی ھەر شتی بی سود وە بی غایە ی! چ ملتییکی تر ھە یە لە عصری فن و علم دا، لە زمانی عرفان و صنعت دا شاعەر پر ھۆشەکانی، لەپاش ھەمو رابوار دنیگ، لە شعردا باسی مژگان و چاوی کال وە لیوی ئال و ... بکەن؟ تاکە ی و گالته بەم زمانە شیرینە ئەکەن، ھەتا کە ی بەز میان بە کوردی وە کورد دا ناییتە وە؟ بروا بفرمون حەزم نە ئەکرد ئیتر شتی و لە جنابتان بینم وە بە ھەمو ھیزی دلە وە چاوەروانی شیعری گە لی لە وە علویترمان ئەکردی)) (نەروۆز، 11، 1932) نووسەر جەخت لەسەر بوژاندنەو ی زمانی نەتەو یی دەکاتەو و داوا دەکات نەدیبان و بەتایەتی شاعیری دیاریکراو واز لە شیعری خودی و رابواردن و پیاھە لدان بە یار و جوانییە کانی یار بھێنن و شیعری

بهرزی نه تهوهیی بلین، چونکه نیستا سه ردهم گوراه و میللهت و زمانی نه تهوه چاوهروانی که سه رهوشننبرهکانییهتی، تا لهریگهی به رههههکانیانتهوه خزمهتی نه تهوه و زمانی نه تهوه بکهن. بیگومان فاکته ریکی سه رهکی پاراستنی زمان بهتاییهتی زمانی نه تهوهی کورد به درژیایی میژوو نه دهیبه نه تهوهیی کورد بووه، ته نانهت نه و زمانه نیمچه ستانداردهی ههشمانه بهرهمی شاعیرانی ناوچه ی سلیمانی به تاییهتی (نالی و سالم و کوردی) بووه، بویه نووسهر به هوشیاریهوه رهخنه ی له بهرهمی شاعیران و به تاییهتی شاعیری رهخنه ئاراسته کراو کردوو و داوای لیکردوو که شاعیرهکانی بخاته خزمهتی نه تهوه و زمانی نه تهوهییوه.

لهم وتارانهی (سیاپوش و نه ورۆز) دا جهخت له سه ره تهوه کراو تهوه پتویسته شاعیران به ناگا بینهوه و واز له شاعیری خودی و خولانهوه به دهوری یاردا بهینن و شاعیری واقعی په کهدار بنووسن که گوزارشت له بارودوخی ژبان و گوزهران و نازار و مهینه تاییهکانی نه تهوه و ئامانجهکانی بکهن.

گوڤاری که لاویژ به کیکه لهو گوڤارانهی که گرنگیهکی باشی به کاروباری ره خنه داوه و به شیکه به ناوی لیکۆلینهوه کردوو و تیدا رهخنه له شاعیری شاعیران گیراوه لایهه باش و لاوازهکانی شاعیرهکان خراونه ته رهوه، ههروهه وتاری ره خههیی و لیکۆلینه وهی ره خههیی له سه ره شاعیران و نووسه ران نووسراوه. ره فقیق حلمی وتاریکی ده ربارهی (دلداری) شاعیر نووسیهوه و تیایدا چهند شاعیریکی شاعیری هه پناهوه و لیکدانهوهی بۆ شاعیرهکان کردوو و چهند بۆ چووونیکه رهخنهیی ده ربار میان ده ربهروه، که شاعیر به شوینکهوتهی حاجی قادر دادهنی له نیشتمان په رومیدا نه مهش پاش نه وهی شاعیریکی شاعیر به نمونه دههینتهوه، شاعیر وه کو نیشتمان په رومیدا وینا ده کات که نه رکی خزمهت کردنی نیشتمانه و تیکۆشان له پیناوی نیشتماندایه، بویه دهلی: ((نهم شاعیرانه علاجی هه ندی ده ردی کومه لایهتی و نیشتمانیمان پیشان نهدا)) (ره فقیق حلمی، 1943، 16) ههروهه له قسه کردن له سه ره شاعیریکی تری شاعیر باسی لایه نی نه تهوهیی شاعیر دهکات و شاعیر به خاوم ههستیکی نه تهوهیی و هاندر بۆ ههستی نه تهوهیی داده نیت و دهلی: ((دلداری به تاییهتی له پهند و مهو عزه ی ملیدا ده سیکه درژی ههیه و به گهلی ووتاری به هادار و شعری جوان ریگه ی ژبان و سه ره کوهنتی پيشانی لاوانی دوارۆژ داوه، نه م شعرانه ی خواره وهی به کیکه لهوانه و به لای ئیمه وه شاشیهریکه که لهم بابه تهوه ووترابی)) (ره فقیق حلمی، 1943، 20-21) ههروهه له کۆتایی شاعیره کهدا دهلی: ((به راستی پهند و نه سیحه تیکه بهرز و بهرخه و شعره کانیشی ئاودار و ره نگیه. خۆزگه هه موو لاویکی کورد له سه ره نه م پیوشوینه برۆیشنتایه نهوساکه ده ره ئه کموت که نه م مله ته چۆن دهس له مل هیوا نهکا و نهگا به ئامانجهی پیروزی)) (ره فقیق حلمی، 1943، 23) به مجۆره نووسهر دلداری به شاعیریکی واقعی و نه تهوهیی دادنهتی که له ریگه ی شاعیره کانیهوه هانی هوشیار کردنی لاوانی نه تهوه مکهی داوه بۆ نه وهی ریگای رزگاری بگر نه بهر و هیوایان به داهاتوو و گهیشتن به ئامانجهکانی نه تهوه ههینت

أ.ب. ههوری له سالی 1956 ناملیکه شاعیری (نازار و ناوات) ی بلاوکردهوه که (مستهفا صالح کهریم) پيشهکی بۆ نووسیهوه و تیایدا کورته بهک له ژبانی شاعیر و لیکۆلینه وهیه که له سه ره شاعیرهکانی شاعیر دینووسیت و شاعیر به مروقیکی نه تهوهیی وینا ده کات، که به هوی نه و بارودوچه خراپه ی کوردستان و نه و هه موو ناخۆشی و نه هه مه تاییان ی به سه ره نه تهوه مکهیدا هاتوو، شاعیر توشی ره شیبینی و دلته نگه بووه و بیروباوه ری ده رباره ی نه تهوه مکهی و ژبان و په یه وندهیه کومه لایه تاییهکان گوراه، وهک ده لی: ((کاتیک که ههوری چاوی کرایه وه ... چاوی به چی که وت؟ گرانو برسیتی هه ژارانو لی قه و ماوانو هه زاره ها خانه ی ویران "چونکه سه ردهمی پاش شه ری گه وره ی یه کهمبو" نیت ره ره له و کاتوه دل شکستی وه "یاسی" په یاکردو به تاییهتی پاش نه وهی که دهستی به خویندنه وهی هونراوی شاعیره کونهکان کرد وه بیروباوه ریکی تاییه تی نه وتوی په یادکرد که بیر له به سه ره هانی گه له که ی بکاته وه، بویه به تهواوی هه ست به په ژاره و شکسته ی دلی نه که ی له هونراو مکانیا ته نانهت نه وه له جهژنیشا ههستی به شادمانی نه کردوو)) (أ.ب. ههوری، 1956، ل8) نووسهر نه گهر چی شاعیری شاعیرانی کونی خویندوو تهوه و سوودی لی وه رگرتوو، به لام به هه مان ریگای نه واندا نه رۆیشتوو، به لکو ریگه ی نیشتمان په رومری گرتوو و بۆ نه تهوه مکهی تیکۆشاه و له م ریگه یه شدا ناماده ی هه موو قوربانیهک بووه، نه م شاعیره مان له جیاتی نه وهی وهک شاعیرانی کلا سیک هه موو ژبانی بۆ تاقه یاریک ته رخان بکات؛ ژبانی بۆ خزمه تی خه لک و بۆ رزگاری نه تهوه مکهی ته رخان کردوو و ناواتی نه وه بووه دهو له تی کوردی ببینی و ناماده ش بووه لهم پیناوه دا خۆی به کوشت بدات. نووسهر له لیکدانهوهی چهند دیره شاعیریکی شاعیر دا ده لی: ((گهر بیتو سه رنجیکی به انصافانه بدریته نه م شاعیرانه ی نه ببینی که وا به راستی هه وری له م مه یاندا باش تی هه لچه نهک تاقه یاریک که شاعیرانی کون تلاوتلیان بو داوه به درژیایی شهی به لکو صد هه زاری وا چاو به خومار نه کات به فیدای ساتیکی شادمانی خاکی وولات. واز له خوشیو شه ونخونی شه وان نه هینی بو نه وهی هه مو ناواتیکی هه ر پی گه یشتن به وه صلی خاکی کوردی جگه له مهش له چهند شاعیریکی تریا په یمانی چونه ژیر خاگ نه دا له پیناوی نیشتمانو گه شانوهی خونه ی هیوادا)) (أ.ب. ههوری، 1956، ل14)

لیردها نووسهر دهیویت بلیت: شاعیر ههستی به ژیره دهستی نه تهوه مکهی کردوو و به شیک له شاعیرهکانی بۆ نه تهوه مکهی و رزگاری نیشتمانه که ی ته رخان کردوو، ههروهه وهک رهوشننبریک ههستی به نازار و نه هه متهی و ناره حتهی ره لکهکانی نه تهوه مکهی کردوو، هه ربویه بیئومیدی و خه مخۆری بووه ته ناو نیشانی به شیک له شاعیرهکانی شاعیر.

دیلان له گوتاریکدا له ره ژنامه ی (ژین) دا به ناوی (نهحمه دی خانی) گفتوگۆی (مه موزین) مکهی شاعیر دهکات، بهروای وایه که (خانی) له داستانه شاعیرییه که مندا گیانی نیشتمان په رومری بره و پینداوه و باسی نه و گرفت و که موکورپیانه دهکات، که بوونه ته هوی نه وهی کورد خاوه نی ده و له تی خۆی نه بیت، ههروهه قسه له سه ره نه وه دهکات که خانی

شاعیری گه‌ورمیه و دامه‌زینهری قوتابخانه‌ی نیشتمانپه‌روه‌رییه و له‌مه‌شدا پێش نه‌ وروپا که‌وتوو، چونکه له‌وکتهدا هینشتا بیری نه‌تووی هینشتا له‌ ئه‌وروپاش سه‌ری هه‌له‌دابوو، له‌ لیکدانه‌وه‌ی چه‌ند دێرێکی داستانه‌که‌دا ده‌لی: ((لێرده‌ له‌ لێ وردبوونه‌وه‌، نه‌م شیعهره‌ ریکوینکو ورد و پیر له‌ گیانی نه‌ته‌مه‌په‌رستی و "لمحه‌ی مه‌م و زین" گیانی ئاراسته‌کردنی ئه‌ده‌بی کوردمان نیشان نه‌دات. له‌ شیعهره‌کانی ئه‌حمه‌دی خانی دا له‌ کاتیکی ئه‌وه‌ ده‌مه‌ی ئه‌و تیایدا ژیاوه‌ ئه‌وروپای رۆژئاوا تازه‌ خه‌ریکی روخاندنی قه‌لاکانی ده‌ره‌به‌گ بوونوو خه‌ریکی دروست کردنی رژیمی سه‌رمایه‌داری بوون که‌ "نه‌ته‌وه‌"ی له‌ژێر سایه‌دا دروست بووه‌، وه‌ پاش دروست بوونی نه‌ته‌مه‌کانی ئه‌ده‌بی ئاراسته‌کردنی شاعیره‌کانی نه‌ته‌وه‌ ژێر ده‌سته‌کان که‌وته‌ مه‌یدانه‌وه‌ که‌چی ئه‌حمه‌دی خانی له‌ چیرۆکیکی دلداری قوتابخانه‌یه‌کی دروست کردو)) (دیلان، 1996، ل 55) ئیمه‌ش له‌ گه‌ل ئه‌م بۆچوونه‌ی نووسه‌ر داین ده‌رباره‌ی ئه‌حمه‌دی خانی، چونکه‌ ئه‌حمه‌دی خانی یه‌ که‌مین شاعیری رۆژه‌لاته‌، که‌ بیری نه‌تووی له‌ شیعهره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌کردوو و شاعیر له‌ بیرورا نه‌ته‌وه‌یه‌کانیدا پێش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتوو.

دیلان له‌ گوتاریکی تردا له‌ هه‌مان گۆفاردا به‌ناوی (سالم) تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری شاعیر و به‌ یه‌کێک له‌ پێشه‌ره‌وه‌کانی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا دایده‌ نیت، نووسه‌ر له‌ قسه‌کردن له‌ سه‌ر چه‌ند دێره‌ شیعیری شاعیر ده‌لی: ((شاعیرێکه‌ هه‌ستی نیشتمان په‌روه‌ری گه‌پشتوته‌ راده‌ی کزه‌ له‌ جه‌رگ هه‌له‌سان)) (دیلان، 1996، ل 66) نووسه‌ر برۆی وایه‌ شاعیر له‌ گوزارشتکردن له‌ بیرورا نیشتمانپه‌روه‌رییه‌کانی پێش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتوو به‌نایه‌تی له‌ ناوچه‌ی سلیمانی، چونکه‌ تا نه‌و کاته‌ بزووتن و مه‌یه‌کی رۆشنییری نه‌ته‌وه‌ی دروست نه‌بوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش شاعیر ده‌کاته‌ رانییدی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، چونکه‌ سالم ((له‌ سه‌رده‌مه‌کا ژیاوه‌ ده‌سته‌ی رۆشنییر نه‌هاتوته‌ گۆرێ له‌ کوردستاندا، یانی سه‌رمایه‌ نه‌نێرراوه‌ بۆ جیگاکانی که‌پاش عجم که‌مین و به‌ینه‌ ده‌سته‌ی ره‌وشن بیر دروست نه‌بی و باری بزووتنه‌ وه‌ی گیانی سه‌ر به‌خۆی نه‌ته‌وه‌یه‌تیمان ئه‌که‌وتیته‌ که‌له‌، یانی هینشتا داگیرکه‌ر به‌ "مه‌فه‌ومیکی عیلمی" نه‌ته‌وه‌یه‌تی)) (دیلان، 1996، ل 66 - 67) نووسه‌ر لێره‌ دا بۆچوونه‌کانی ناواقه‌ین، چونکه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کا چه‌ندین رۆشنییری ناودارمان هه‌یه‌ که‌ (سالم) خۆی یه‌کێکه‌ له‌ رۆشنییرانه‌. نووسه‌ر شیکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌ بۆ ئه‌و چامه‌یه‌ی (سالم) ده‌کات که‌ له‌ وه‌لامی چامه‌که‌ی (نالی) دا نووسیویه‌تی، به‌برۆی نووسه‌ر چامه‌که‌ هه‌مووی باسی ئه‌ و نازار و نه‌هامه‌تی و نارووحه‌تییه‌ ده‌کات، که‌ به‌هۆی هێرشێ ده‌ولته‌ی عوسمانیه‌یه‌ به‌سه‌ر شاری سلیمانیدا هاتوو و شاره‌که‌ بووه‌ به‌ وێرانه‌ و خه‌لکه‌که‌شی ژێر ده‌سته‌ی داگیرکه‌ری بوونه‌ و به‌نه‌ماله‌ی بابانه‌کان دیکراون و به‌ دیلی نێردراون بۆ ئه‌سته‌نبول و ئالای ده‌ولته‌ی عوسمانی له‌ جیاتی ئالای بابانه‌کان هه‌له‌کراوه‌ و ئه‌مه‌ش بووته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ده‌نگی هونه‌رمه‌ندان و ئه‌دیبان خامۆش بێت، ئه‌م چامه‌یه‌ی به‌ پارچه‌ شیعیری (مارسیلیز) ده‌به‌سه‌نێته‌وه‌ و به‌ هاوشیویه‌کان داوه‌ نیت، هه‌روه‌ها نووسه‌ر له‌ لیکدانه‌وه‌ی کۆتا دێری چامه‌ که‌دا ده‌لی: ((توخوا ئه‌ی شه‌مالی به‌ یانیان بلێ به‌ نالی ده‌خیلی بم به‌ م ره‌نگه‌ هه‌رگیز به‌ سوله‌یمانیان نه‌روا. با وه‌کو سالم بێ که‌س و بێ ده‌رمان و شه‌که‌ت نه‌بێ. من وام کرد و خۆم دا به‌ دم ئه‌م گێژاوی ژێر ده‌ستییه‌وه‌، ده‌خیلی بم، ئه‌و له‌ ده‌رد و خه‌ما خۆینه‌دۆرینی)) (دیلان، 1996، ل 71)

نووسه‌ر ده‌رباره‌ی لایه‌نی نیشتمان په‌روه‌ری سالم زیاده‌ره‌وی کردوو به‌گومان سالم یه‌کێکه‌ له‌ شاعیرانه‌ی که‌ له‌ شیعهره‌کانیدا هه‌ست به‌ هه‌ندێک سۆز بۆ نیشتمان ده‌ که‌مین، به‌لام شاعیر وه‌ ک نیشتمانپه‌روه‌ری ئه‌ هاتوو ته‌ مه‌یدان و شیعیری نیشتمانپه‌روه‌ری نه‌نووسیوه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی خانی له‌ مه‌موزیندا کردوویه‌تی.

دیلان له‌ ژماره‌ (1344) ی گۆفاری (ژین) دا گوتاریکی به‌ناو نیشانی (پیره‌مێرد - شاعیری بزووتنه‌وه‌ی نیشتمانی کورده‌) با‌ل‌و‌کر‌د‌وو‌ته‌وه‌، تییدا ده‌یه‌ویت ئه‌وه‌ به‌سه‌لمنیت که‌ پیره‌مێرد شاعیریکی نیشتمانپه‌روه‌ری کورده‌ و به‌ شیعهره‌کانی خزمه‌تی ئه‌م نامانجه‌ی کردوو، نووسه‌ر برۆی وایه‌ که‌ پیره‌مێرد له‌ هه‌ر له‌سه‌ر مه‌تای شیعیر نووسیویه‌وه‌ تا کۆتایی ته‌مه‌نی نیشتمانپه‌روه‌ریکی هۆشیاریبووه‌ و به‌ هۆشیارییه‌وه‌ ئه‌م نامانجه‌ی له‌ شیعهره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ کردوو له‌ لیکدانه‌وه‌ی دێره‌ شیعیری (کورده‌ نابریته‌وه‌ خه‌یالی خاوه‌ - به‌راتی نه‌جات به‌ خۆین نووسراوه‌) دا باس له‌ وه‌ ده‌کات که‌ پێویسته‌ وه‌ک پیره‌مێرد نرخێ گه‌ل بزانی، چونکه‌ نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ ئه‌ گه‌رچی خاوه‌نی ده‌ولته‌ت و قه‌ واره‌یه‌کی سیاسی نه‌بووه‌ له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وه‌کو نه‌ته‌وه‌کانی (ئه‌تروسک و غالین و زط و قرمط ئاشووری و کلدانی) له‌ناوه‌چوووه‌ و هه‌ر ماوته‌وه‌، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ به‌راتی رزگاربوونی به‌ خۆینی رۆله‌کانی گه‌ل نووسیویه‌ته‌وه‌ و هه‌ر ده‌بی رزگاری بێت له‌ ژێر ده‌ستی و دیلی و بیه‌ته‌ خاوه‌ن ده‌ولته‌ی خۆی. (دیلان، 1996، ل 73) هه‌روه‌ها له‌ شیکردنه‌وه‌ی چه‌ند دێره‌ شیعیریکی تردا به‌رده‌وام ده‌بی له‌سه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌ی شاعیر و ئه‌وه‌ ده‌خاته‌ روو که‌ ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ هه‌ر ده‌بی رزگاری بێ له‌ ژێر ده‌ستی، ئه‌مه‌ش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ ئاماده‌ن له‌ پێناوی ئازادیدا قوربانی بدن و رۆله‌کانی خۆیان بکه‌ نه‌ قوربانی له‌ پێناو نیشتماندا وه‌ که‌ ده‌لی: ((قوربانی ئیمه‌ ئه‌سه‌له‌، هی ئیمه‌ راستیه‌، چونکه‌ ئیمه‌ قوربانییه‌کانمان کچ و کوره‌ کانمان. ئیمه‌ کچ و کوره‌ کانمان به‌خت ئه‌که‌مین بۆ ئازادکردنی گه‌ له‌که‌مان بۆ به‌ختیاری و کامه‌رانی دوا‌و‌ژی نه‌ته‌وه‌که‌مان. ئه‌گه‌ر قوربانی حاجیه‌کان ته‌نها مه‌ره‌، ئیمه‌ خۆمانین، کورده‌، که‌ خۆی به‌خت ئه‌کات بۆ رزگاربوونی)) (دیلان، 1996، ل 75)

هه‌روه‌ها نووسه‌ر له‌ یادی حه‌وت سه‌له‌ی کۆچی دوا‌ی پیره‌ مێرد؛ پیره‌مێرد به‌ ((تیکۆشه‌ریکی کوردایه‌تی، شاعیری شۆرشگێڕ، زیندووکه‌ ره‌مه‌یه‌کی جه‌ژنی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌)) (دیلان، 1996، ل 76) ناو ده‌بات و برۆی وایه‌ پیره‌مێرد هه‌موو ته‌مه‌نی بۆ خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی ته‌رخانه‌کردوو و باس له‌ کاره‌کانی شاعیر ده‌کات که‌ مایه‌ی شانازین بۆ

خۆی و گه لهکەمی، ههروهها شاعیر له پاش مردنیشی هه ر بهردهوام ده بێ له خزمەتی نیشتمان و هه وڵدان بۆ نازادی نەتەوێکەمی، چونکه دەرروونی ناگریکی وه های تێدایه دوای مردنی ده بێته مهشخهڵ بۆ لاوانی نه تهوهکەمی بۆ نه وهی رزگار یان بکات له ژێر دهستی، کاتیگ ده لێ: ((دوینی نۆزدهی حوزهیران رۆژی تێیه رینی حهوت سال به سهر کۆچی دوایی "پیرمێرد" که گومانی تێدانییه نه بێ بێته رۆژیکی میژوویی له لاپهرهی گهلی کوردا چونکه سۆز و نیشتمان پهروهی بیر ههوهی پیره میرد گه یشتوته سنووری نه لێ: نهو ناگره ی له دلمهوه بهردهبیته کفنهکهم — تا دوژمنم نه کا به خهلووز شهرته پف نهکهم، نهو جۆشی کوردایه تیهی له ناو گۆریشا پاش سووتانی جه ستم بهر ئه بیته کفنهکهم، تا نه یهته ده ر ئ گه لهکهم نه بیته نهیکا به مهشخهڵ ر ئ روناک نهکاتمه وهیرشی پێ نه باته سهر دوژمن نهیکا به سووتوو پهیمان بێ فووی لێ نهکهم و نهی کورژیمهوه)) (دیلان، 1996، ل 78)

ئیمهش هه مان بیرو رای دیلانمان هه یه ده ر باره ی پیره میرد، چونکه پیره میرد هه موو ژبانی ته ر خانکر دیوو بۆ خزمهتی گه لهکەمی و هوشیار کردنه و هیا و بلاو کردنه وهی رۆشنیری و گیانی نیشتمان پهروهی و زیندوو کردنه وهی بۆ نه نتهوه بییهکان، به تاییهتی جه ژنی نهو رۆز. پیره میرد رۆشنیری و نیشتمان پهروهی و هوشیار بووه و هه میسه ههولێ نازادی و هوشیاری گه لهکەمی داوه و لهو پێناوه دا هه موو هه ولێکی داوه و له پاش مردنیشی شی عرکانی بوونه ته مهشخهڵی نازادی به دهست لاوانی نتهوه کیهوه.

بهشی دوهم/ رهخنه ی شیعی له دیدی نتهوه بییهوه دوای شۆرش (14) ی ته مموزی (1958) تا (1970)

شۆرشی چوار ده ی ته مموزی 1958 گۆرانیکی گه وهی له عیرا قدا دروست کرد و عیرا ق بۆ چه ند سالیگ به رووی نازادی نووسین و رۆژنامه وانی به رووی گه لانی عیرا قدا کرایه وه و کورد و عه ره ب و که مه نتهوایه تیه کانی تریش خۆشحالیوون به رزگار یوون له دهست رژی می مه لهکی و ده سه لاتی ئینگلیز و کرانه وهی ئاسۆیه کی نوێ به روویاندا چونکه ((قاسم و یرای که موکورتیه کانیسی توانی له نیو نهو هه موو کیشمه کیشمه ی بیرو رای جیاواز و ره وته فیکریه جیاواز اندا هه لیکات و ههنگاوی باش بنیت و بالانسی نیوان کۆمۆنیسته کان و قهومیه عه ره به کان رابگریت و له سه ره تاره ئه ندازه کی به رچاو و ده رواز مکاری به رووی گه لی کور دیشدا ئاوه لا کرد و زۆریگ له مافه سه ره تاییه کانی بۆ گه لی کورد فه راهم کرد و له ده ستوریشدا هاو به شی کورد و عه ره بی جیگر کرد)) (عه بدولقادر سالح، 2005، ل 15)

ننه وهی کورد به هۆی شۆر شه که وه به شیگ له مافه سه ره تاییه کانی به ده سه تیه نا و له رووی سیاسی و کۆمه لایه تی و رۆژنامه وانییه وه نازادییه کی باشی به دیسه تیه نا و توانی سوودیگی باشیش له م ده رفه تیه وه رگریت و دۆزه نته وه بی و سیاسییه کانی به ره و پێشه وه به ریت، چونکه ((به پێی هه موو پێوانیگ ده ستکه ره تیه کانی شۆرش که م نه بوون، به شیگ له ئاوات و خه وه کانی پاله و جوتیار و کرێکار و پێشه ساز و رووناکی رانی و لآت ها ته ده ی، کور دیش که می به ره نه که وت، شۆینی له ئالا و دروشم و یاسای یه که م کوماری عیرا قدا دیار بوو)) (عه بدولقادر سالح، 2005، ل 8)

نووسه رانی کورد هه ستیان به و بۆشاییه گه ره مه ی نه بوونی ده وله تی سه ره به خۆ کرد، هه ر بۆیه با سو خواسی نته وه بی و خزمه تکر دنی نته وه له سه ره جه م بواری مانی ژبان به گشتی و نه ده ب به تاییه تی له رۆژنامه و گۆفار مکاندا به رووی سه ند و کار له سه ره نه وه ده کرا هانی نه دییان و زووسه ران به ریت، که ئه رکی یه که میان خزمه تکر دنی نه ته وه و کیشه نته وه بییه کان بێت و هه ر ئه مهش ده رگای به رووی گوتاری ره خنه ی نته وه مییدا کرده وه و تاره ره مخنه ییه نته وه بییه کانی نهو ماوه یه جیگه یه کی باشی له ره مخنه ی نه ده بیی کور دیدا بۆ خۆیدا داگیر کرد.

(ووردی) له پێشه کی کۆمه له شیعی (ئاوازی ناشتی و نازادی) ی (دلزار) دا، شاعیر به کور دیکی نیشتمان په ره ره داده نیت که شیعی کی زۆری بۆ نازادی نه ته وه کی و بۆ کور دستان داناره و له م پێناوه شدا تووشی گرفت و نارمه تی و گرتن و به ندکردن بووه ته وه، به لام شاعیر کۆلی نه داوه و زیاتر سوو ربووه له سه ره خزمه تکر دنی ئامانه کانی که رزگاری کور دستانه که ی بووه له ژێر ده ستی بێگانه . شاعیر به هۆی نه وه ی ئینگلیزه کان درۆیان له گه ل کردوه ، هه روه ها چه نیدین و لاتی دنیا گه را وه چاوی کرا وه ته وه و هه ستی نیشتمان په ره وه ی له ناخیدا سه ری هه لدا وه، وه ک ده لێ: ((دلزار له شه ری دنیا ی دو م عه سه کس بوو ئینگلیزه کان واده یان پی دا بوو بیکه نه ئه فسه ره که چی ته نیا دوو خه تیان دا یه بهو چه شه نه بوی ده رکه وت که ئینگلیزه مانی بو هه مو نته وه مێگ فیشال و درو نه بی چیکه یان نیه. له عه ره بیی گه لی شعری داناره. چوته فلسیتین و قیرس و سو ریه و لبنا ن، به م وینه دلزار چاوی کرایه وه و رۆز به رۆز هه ستی نیشتمان په ره وه ی له دلایا به هیز تر نه بوو... حکومه تی پێشو سی سال حه پسی کرده و نزیکه ی چوار سالیش هه لاتوو بوه. برسیه تی و رووتی و ده ره ده ری زور دیوه نزیکه ی ده سال نه بیته هه میسه خاینا ن په لپیان پیی گرتوه و به فیشال له به ندی توندیان کرده)) (دلزار، 1958، ل 3-4)

به رووی نووسه ر دلزار شاعیر یکی نیشتمان په ره وه و نیشتمان ه کی خۆی که کور دستانه زۆری خۆشه وه یته، چونکه رۆله ی ئه م نیشتمان په ره و ویستوه یه تی به وه فا بیت به رامبه ر به کورد و کور دستانه که ی، هه ره بۆیه چه نیدین شیعی به بالای سه روشت و جوانییه کان و خه لکی کور دستانا گوتوه ((دلزار کور دستانی زور خۆش نه ویت نهو کور دستانه که ی که له ناویا ژیاوه به ئاوه که ی ژیاوه. گه لی هه لبه ستی جوانی داناره که هه مو ی پیا هه ل ووتنی کور دستانی خۆشه ویسته ((دلزار، 1958، ل 4))

له گۆفاری (بلیسه) دا نووسه رێگ به ناوی (حه مه رهش) گوتاریکی له ژێر ناوی (حاجی قادری کۆی) دا بلاو کر و وته وه و نیایدا گفوتوگۆ له باره ی شیعی مانی شاعیره وه ده کات و شیعی مانی ده کاته ناوینه ی ژبان و بیرو با وه ی و به شاعیر یکی نیشتمان په ره وه ی داده نی که هه میسه ئیش و نازاره کانی گه له که ی له به ره چاوبوه و هه ولێ داوه گه له که ی له

نەزانی و دواکەوتووێی و ژێردەستەیی رزگار بکات، کاتیک دەلی: ((ئەگەر شیعەرەکانی بخوینینەوه تێ ئەگەین کە حاجی لە هەموو ئێش و ئازاری گەلی کورد دوواوه، گیانی نیشتمانپەروری لە تێ بینی یە ووردەکانی خۆی هاتووەکایەوه، کە ئەو بینی شێخەکان چۆن بە تەلەمکەبازی چینی هە ژاریان دواي خویان خستوو، کاربەدەستەکانی حکومەتی عثماني چۆن ژۆرداری و ناره وایی لە "گەل" ئەگەن، بەبۆنەیی گەشتی حاجی قادر بوشارە کانی ئێران، ژۆرداری و سته مکاری ئێرانیەکانیش بەرامبەر بە گەلی کورد باش تی گە بیوو)) (حەمەرەش، 1959، 65) نووسەر جەخت لەسەر ئەوه دەکاتەوه کە شاعیر گرنگییەکی ژۆری بە زمانی کوردی داوه و هانی خویندەوارانی داوه بە زمانی کوردی بنوسن، چونکە بروای و ابووە زمانەکه ژۆر دواکەوتوو و خویندەوارەکان گرنگی بە زمانی کوردی نادەن و بە زمانەکانی بیگانه دەخویندن و دەنوسن و زمانی دایکیان لا سووکه . لەم بارەیهوه دەلی: ((حاجی هانی خویندەواری میلیلهتی کورد ئەدا کە بە کوردی بنوسن، بوئەوه زمانەکهمان نەفەوتی، سەبەر کردوه زمانی کوردی زور دواکەوتوو و هیچی پێی نە نوسراوه، م طبعاتی کوردی نییه، هەموو مەلاباشەکان و خویندەوارەکان لە زمانی فارسی و عە رەبی تورکی لە خاوەن زمانەکان باشترن کەچی زمانی کوردی کە زمانی باووباپیریەتی خراوتە پشت گوێ، لەسەر هێرشێک دیننێتە سەر مەلاکان کە خویندەواری نووسەر پەیدا بونی قوتابخانە بەشیوهی تازه - لە کوردستانا لە دەست ئەواندا بووه)) (حەمەرەش، 1959، 69)

نووسەر ژۆر سە رکەوتووانه لەسەر ئەو ویستگانهی شیعری شاعیر راوه ستاوه، کە بەروونی گیانی نیشتمان پەروری شاعیر دەر دەخات، چونکە حاجی قادری کۆبی شاعیریکی نیشتمان پەرور بووه و بەشێکی ژۆری شیعەرەکانی بۆ خزمەتی نەتەوه و بەرزکردنەوهی گیانی نیشتمان پەروری و هۆشیارکردنەوهی خەلک و هاندانیان بۆ خزمەتکردن و بەرگری کردن لە نەتەوه تەرخان کردوه، هەر وهه شاعیر گرنگییەکی ژۆری بە زمانی کوردی داوه کە ئەمەش لە هەستی نەتەواپەتییهوه سەرچاوهی گرتوو، چونکە زمانی کوردی رەمزی سەرەکی نەتەوهی کوردە و ئەوهی وایکردوه کە کورد وه ک نەتەوهیهکی بێ دە و ئەوت لە رۆژ هەلاتی ناوه راستدا بەیننێتە وه زمانەکهی بووه کە پاراستوویەتی و نەهێشتوو له ناو بچیت.

هەر وهه (کاکە شوان)یش لە ژماره (11)ی گوڤاری (بۆنێسه)دا گوتاریکی بە ناوی (یادی پیره میرد شاعیری نەمری کورد پەروری) بلاو کردوو نەتەوه و تیایدا باسی لایەنی نیشتمان پەروری شاعیر و هەولەکانی دەکات بۆ رزگاری نەتەوهکهی و چۆن شاعیر شیعەرە کانی کردوه ته ویستگەیی خزمەتکردنی نەتەوه و هۆشیارکردنە وهی گە لەکهی و هاندانیان بۆ شۆرشکردن دژی بیگانه و رزگارکردنی نەتەوهکهی لە ژێر دەستی و دیلی . نووسەر سەرمان بە شۆرمیهکی گشتی باسی نەتەوهکهی دەکات کە چۆن لاواز و پارچه پارچه و ژێردەستەیه و تووشی هەر مەس بووه، بە دەستی بیگانهوه تووشی دە یان نە هەمەتی بووه . لەم کاتە دا پیره میرد وه ک رۆشنیریکی نیشتمان پەرور دە رەمکەوتیت، وه ک دە لیت: ((لەکاتیکیا پەرەدی شەمزمەنگی تار ئاسمانی کوردستانی خوشەویستی گرتبووه. هیوا لە دل و دەروونی هەزارانا کەوتبوو باری ئاوابون، برسیتی و هە ژاری، کوشتن و برین، جە رەهیی و زور و سته می ژە ندرمه خوین مژە کانی پیره دەولەتەکهی عوسمانی نەتەوهی کوردی پێ شیل کردبوو کەوتبوو قەلاچوکردنی. ژۆر بەی میلیهت برسی و لاواز بوو ئیتر ناور لەچی باتەوه لەکاتیکیا مەرگ رۆژی سەد کەمەت خوی لە شانی ئەسوو.. نالەم کاتەدا ئەستیرهی پیره میرد لە ئاسمانی کوردەواریدا پرشنگی کوردی پەروری رزانه دل و دە رونی نەتەوهکهمانهوه)) (کاکە شوان، 1960، 28-29) هەر وهه نووسەر لە لیکدانەوهی شیعری (شینی شەهیدان)دا باس لە خەبات و قوربانیانی گەلی کورد دەکات لە پیناو رزگاریدا، کە هەمیشە لەو پیناوه دا خوینی رۆلە کانی نەتەوه رزاه و شیعەرەکهی پیره میردیش بە شۆرمیهکی فەلسەفی قول ئەم بابەتەیی خستوو تەروو، کە سەر بەستی نەتەوه بەی قوربانیان و خوینرشتن نایه تەدی، وه ک دەلی: ((پیره میرد بە سەرنجیکی فەلسەفی و دە ست پی کردنیکی مە نگهوه، مەنگ لە لیکدانەوهدا. قول لە دەر برین و هونینە وهدا ئەوه دەر ئەخات کە رەر وهی چەرخ ی فەلەک ئەومستی و ژەنگ هەل ئەهینی ئەگەر بەخوین دانەپۆشری و پاک نەکریتەوه... پیره میرد هەر لەم هەلبەستەدا هەر لەسەر بێ وهفایی چەرخ ئەروات وه ئەوه دەر ئەخات کە چۆن هەر لە ئەزەلەوه وەک "دیوجامهیهک" بە خوینی ئادە میراد رە نگینە بە دیمەن و روواله ت خەلک هەل خە لەتینەرە بووه و نەرم و نیان وه ک "فاقوم") (کاکە شوان، 1960، 30-31) نووسەر لەسەر دیزه شیعریکی تری شیعەرە کە رادەومستی هاواری شاعیرە ، کە رەخنە لە شارستانییهتی سە ر دەمەکهی دە گری، کە بەناوی شا رستانییهتەوه خوینی نەتەوهی کوردی حە لال کردوه ، ئە م شارستانییهتە بە ساخته دادەنی و ئاواتی لە ناوچوونی دە خوازێ بە دووروو ناوی دە بات، لەبەر ئەوهی لەسەر موه باسی ناشتی و ئازادی و سە ر بەستی دەکات، لەکاتیکیا نەتەوهی کوردیان لە مافه سەر مەتابیهکانی خوشی و شادی بییه شکر دووه، وه ک دەلی: ((تەماشای چ تەوسیک ئەگرینتە مەدەنیەت و شارستانیەتی ئەم سە ر دەمه شارستانییهتیک کە خوینی نەتەوهیهکی بەش خوراوی وه ک نەتەوهی کوردی خستوو تە کاسهوه و حە لالی کردوه کەچی هیشتاوه کو لاف و گە زافی ناشتی و ئازادی و جیهانی سە ر بەستمان بەسەر دا لئ ئەدات؟! دەک خوا ره وای نەبینی لەم مەدەنیەنه ساختهیه و لەم گورگه خوین ریزانەیی بەرگی مەریان کردوه بە بەردا. من بەچاوی خۆم نەتەوهکهم بینم بی بە ش لە شادی و ژین . گویم چۆن کەر ناویت لە ئاستی زور ناو دەهولی ئەم نەتەوه خوازانهی ناشتی و ئازادی لەسەر لیبوانه و چنوک و چایی و بەدنهواییش لە دل و دەروونیا رەش دانەیرسی!!)) (کاکە شوان، 1960، 31-32)

نووسەر لەسەر گرنگیانی شاعیر بە زمانی نەتەوهی رادەومستی و باسی رۆلی شاعیر دە کا لە خزمەتکردنی زمانی کوردی و بژارکردن و پاککردنە وه و گە شەسەندن و بە ره مو پیش بردنی زمانه که، کە بربره ی پشتی نەتەوهی کوردە. ((پیره میرد بە هره و توانای لی خسته کار موه زمانی کوردی- گرنگترین بربره ی پشت و سە لگەری پاراستی

نەتەواپەتیمان - وەك خاكي كوردستان و ميللهتی كورد بەرگی كەمەترخەمی و خامۆشی پووشیبوو نیشانهی داگیركەران و خوین مژەكانی كورد و پە لەی شوین دەستیانى تیا بە دی ئەكراز پیرەمێرد شۆرەسوارى لى هاتوى ئە دەبى كوردەوارى چاكي مەردانەى خوى لى كرد بەلادا و دەورى خوى نوان لە بژاركردن و پاك كردنەوهى زمانى كوردى دا كە سەر لە نوى نیشانهى گەشەسەندنى تیا درەوشاىهوه)) (كاكە شوان، 1960، 29)

بەدانییایهوه پیرەمێردیە كێكە لە شاعیرە نیشتمانپەرۆرەكانى كورد و رۆلێكى گە و رەهەى هەبووه لە بەرزكردنەوهى گیانی نیشتمانپەرۆرەى و هاندانى لاوان بۆ گیانبەخت كردن لە پیناوه گەل و نەتەوهدا و هاندانیا بۆ خو پینگەیانندن و خو رۆشنییركردن، هە روهە شاعیر رۆلێ گە و رەهەى هەبووه لە خزمەتكردى زمانى كوردى و شیعەرە كانى كوردووتە و یسنگە یەك بۆ بەر مۆ پینشبردنى زمان و پاككردنەوهى لە وشەى بیگانە و گەرانەوهى بەها و سەنگ بۆ زمانى كوردى كە تا ئەو كاتەش هەندێك كەس بە سووكى سەیرى زمانى كوردییان كردووه.

هەژار موكریانى لە سالى 1960 دا (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) بەشێوهى موكریانى بلاوكرده وه، پینشەكییهكەى لە لايمەن (حەسەنى قزلىجى) یهوه نووسراوه و تیايدا بە شێوهى گشتى باسى مە م و زین دە كات و وه ك شاکارێك، كە لە ئاستى شاکارە ناوچەیی و جیھانبییهكانە دەیاناسینیت، هەر وهه باس لە گیانی نیشتمانپەرۆرەى خانى دەكات، كە خانى ئەم داستانە شیعەرەى بۆ دە رېرینی بیروباوه ر نەتەوهییهكانى و ئازارە كانى نەتەوهكەى بووه، بە هۆى نەبوونى دەولەت و ژێردەستەبوونى نەتەوهكەى و ئازار و نە هەمەتییهكانى گەلەكەى بووه، وهك لە شەرحى دێرە شیعەرى (دەردى دلى خوم بى لەم ووتانە - زین و مەم، ئەدى چين؟ بە هانە) دا دەلێ: ((مەبەستى راستى خانى دەردى دل بوه، خانى لەو هەلەكەوتوانە بوه كە زور زو هەستى بە ایش و اوفى نەتەوهكەى خوى كردوه، آوات و آره زوى ميللهتەكەى خوى بە گویچكەى دل بیستوه، كوتو پچرى و دىلى و كە نەفتى كورد و كە نەفتى كورد و كوردە وارى بەووردى سەرنج داوه و گەلەى بەهەختى رهشى كورد ئەكات)) (هەژار موكریانى، 1960، ل ج)

هەر وهه نووسەر لێكدانەوه بۆ چەند دێرە شیعەرى كى تری خانى دەكات و تیايدا ئە و هەستە نەتەواپەتیهى خانى دەخاتەر وو كە لەو سەردەمەدا هەببووه و هەستى پێكردووه، كە خانى خەون بەوه دەبیت نەتەوهى كوردیش وه ك گەلانى دنیا بە ئازادى بژین و پادشایه كى هەبى یەکیان بخت و دە ولەتیا بۆ دروست بكات و لە ستەمى داگیركەران رزگاریان بكات، كە ئەمەش بە ئازایەتى و مە ردايەتى و بە خشندهی دیتەدى، هەر وهه پەنجەى خستووه تە سەر ئەو هۆكارانەى بوونە تە هۆى دواكە وتووى و ژێردەستەى نەتەوهكەى، كە بریتین لە لە ناكۆكى و دووبە رەمكى و خو بەگەرۆرەزانین و حساب نەكردن بۆ بەرامبەر، كە ئەمەش نیشانهى بلیمەتى خانى نیشان دەدات، كاتێك دەلێ: ((مەغز و میشكى خانى لەو رۆزگارەدا رەمەكەى نەبووه، بیری ئەم بیاوه لەچاو زەمانى خو سەمەرەیه، خانى بلیمەتیكه لەو زەمانەدا ((هەژار موكریانى، 1960، ل ج))

نووسەر زۆر ورد بینانە بیروورا نەتەوهییهكانى خانى خستووه تەر وو، چونكە خانى لە سەردەمێكدا هەستى بە پینویستى بوونى پاشا و دە ولەت بۆ كورد كردووه، كە كەس هەر بیری لى نە كردووتەوه، هەر وهه پەنجەى خستووه تە سەر ئەو هۆكارانەى كە وایكردووه كورد ژێردەستەى بیگانە بێت، بێگومان ئەمەش نیشانهى بیرمەندى و بلیمەتى خانى دەردەخات كە پینش سەردەمەكەى خو كەوتوو.

هەر وهه نووسەر هەر لەهەمان پینشەكیدا باس لە (هەژار) ی وەرگێرى داستانە شیعەرییهكە دەكات و بە شاعیرێكى نیشتمانپەرۆرەى دادەنێ، كە هەمیشە لەگەل ئازارەكانى نەتەوهكەیدا ژیاوه و هەمیشە هەولێ بۆ سە ربهخۆی گەلەكەى داوه و لەو پیناوهشدا هەرچی لە دەست هاتى درىغى نەكردووه، نووسەر دەربارەى شیعەرەكانى هەژار دەلێ: ((گرنگترین لایەنى شیعەرەكانى هەژار ئەمەیه كە بە زمانى ساكار و بى گرى و قورتى گە لە، ژيانى گە ل نیشان ئە دات، آوات و آرمزوى گەل دەرهەرى، دەردى گەل ئەناسى و دەرمانى بو ئە دوزیتەوه)) (هەژار موكریانى، 1960، ل خ د) نووسەر برۆاى واى هەژار تەنهاو تەنها شاعیرى نەتەوهیه، عاشقى نەتەوهیه، هەموو شتیكى تەنها لە پیناوه نەتەوهكەیدا كردووه و لەم پیناوهدا نارەحەتى زۆرى بینووه، وهك دەلێ: ((هەژار شاعیرىكى دلدارى نیه، عاشقى چاوى كەژال و گەردنى پر خال نیه، عاشقى كیو و كە ژ و بە نەدن و چیا و شیو و دولی كوردستانە ، لە پیناوى كورد و كوردستاندا گیرە و كیشە و چەرمەسەرى زور و زه وەند و بى ئە ژمارى دیوه، بەلام شاعیرىكى آزا و دل قايمه ، سەرى بو هیچ تەنگو چەلمەمبێك دانەنەواندوه، بەهیزی بیروباوهرى خوى لە بەرامبەر هەمو تالى و سە یرى و سارد و گە رمى رۆزگاردا راویستاو، هەرگیز لە شیعەرەكانى دا هاوارى خوى ناکات، هەمیشە بە پەروشى گەلەوهیه)) (هەژار موكریانى، 1960، ل د)

نووسەر لە سەر بریاردان لە سەر هە ژار موكریانى بە وهى شاعیرىكى نە تەوهییه و زۆر بە ی شیعەرە كانى نەتەوهییه، بریارێكى دروستى داوه، چونكە ئەگەر سەیرى شیعەرەكانى هەژار موكریانى بكەین زۆر بیا بۆ نەتەوهكەى و ئازار و نە هەمەتییهكانى نەتەوهكەى نووسبووه تی، هە میشەش ئاواتى ئازادى و سە ربهستى كوردستان بووه و وه كو شاعیرێك لە زۆر بە ی شۆر شەكانى كورددا رۆلێ بەر چاوى هەبووه.

(حەسەن قزلىجى) لەپاش پینشەكییهكەى هەژاریش بەر كوێك دەربارەى (مەموزین) دەنووسى و تیايدا جە خت لەسەر ئەوه دەكاتەوه كە لەبەر خاترى نەتەوه و گیانی نیشتمانپەرۆرەى ئەم بەر هەمەى لە كرمانبجییهوه كردووه بە موكرى، هەر وهه باس لەوه دەكات كە گرنگى ئەم بەر هەمەى خانى لە وەدانیه كە داستانە شیعەرە، بەلكو گرنگییهكەى لەوهدایە كە خانى هەستى بە دەردەكانى كۆمەلگەكەى كردووه و بیری نیشتمانپەرۆرەى داھیناوه، لەمانەش گرنگتر لایەنى دەربڕینەكەیتى، كە لە ئاستىكى بالادایه و شان لە شانى بەر هەمەكانى نیزامى گونجەوى و جامى داوه، وهك دەلێ: ((مەم

و زینی خانێ گرینگیهکهی نهلوه دایه که چیروکیکی ئهوانداریه و هونراو تهوه چونکه چیروکهکه بهر له خانیسه بهسهتان سال ههروه، پایه بهرزی خانێ نهتهنها هه لهوه دایه که پیش هه مو کوردیک ههستی به دهردی کومهل کردوه و نیشتمان پهروهریهناو تهوه، به بیرری من شتی زور گرینگ له و ورده کاری و بنوس لهوسی و بوژییه ی دایه کهشانی له شانی نهظامی گهنجیهی و اورمحماتی جامی داوه، تهنا نهت دهنوانم بلیم بهجیشی هیشتون ((ههژار موکریانی، 1960، ل 3)) ههروه ها (خانێ) به داهینهری بیرری نیشتمانیه روهری داهه نیت، نهک ته نهاله کوردستان، به لکو له هه موو روژ هه لاتدا، کاتیک ده لئ: ((خانێ سهیسه د سال له مهو بهر بیرری نازادبوونی خستوته بیرمانهوه، خانێ داهینهری نیشتمان په رستهیه له روژهه لاتی ناوه راستدا. خانێ که به کوردی شتیکی وابه نرخ و گه وره ی بو به جی هیشتون که به زور شانازی هوه خوی پیوه رانیین و به سه بهرزی بلیین: نیمه خانیمان هه یه و گه لیکه که خاوهنی خانێ بی هه رگیز نامری ((ههژار موکریانی، 1960، ل 3))

بیگومان خانێ داهینهری بیرری نیشتمانیه روهریه له کاتیکدا که له روژهه لات ههچ کهس نه م بیرری نه بووه، خانێ له رینگه ی مه موزینه کهیه وه بیره نه ته مه یه کانی خوی خستوه تهروو، ئه و کاته خه می نه بوونی ده ولته ی خوار دووه و باسی ئه و نه هه مته ی و دو اکه وتووی و کیشه و گرتانه ی کردوه که به هوی نه بوونی ده ولته وه توشی نه ته مه که ی بووه.

مه دهوش له گو قاری (روژی نوێ) دا گو تار یکی به ناوی (حه مدی و شیخ مه حمودی نه مر) بلا و کردوه ته وه و تیایدا باس له لایه نی نیشتمانیه روهری شاعیر و نه و شیعرانه ی ده کات که بو سه رکرده ی نه ته مه یی کورد (شیخ مه حمودی) دانوه. نووسه سه ره تا باس له ئه رکی شاعیر ده کات که بریتیه له تو مار کردنی رو داوه کانی نه ته وه و پیشاندانی لایه نه جوان و رازا وه کانی نه ته مه که ی بو نه وه ی نه ته مه که ی خوی و بیگانه ی پێ ئاشنا بکات، به تاییه تی شاعیرانی کورد پیویسته به وردی ئه م کاره ئه نجام بدن، ئه مهش له بهر ئه وه ی کورد نه ته مه یه کی بیکه سه و ده بیته خوی ئه م کاره بکات، وه ک ده لئ: ((بی گو مانه که ئه بی شاعیر وینه گری گه ل بی، وینه گری رو داوه کانی نه ته مه که ی بی، له بهر ئه وه پیویسته دیوانه که ی وه ک ئه له بومیکه رازا وه و ابیت پرری بی له وینه ی ئه و به سه ره هاتانه ی نه ته مه که ی وه وینه ی جوانی نیشتمانه نازداره که ی، تا هونرا وه کانی بین به سه ره چا وه یه کی روونا ک بو دهر خستنی شاره زایی وه بو زانیاری دان به خو و بیگانه، وه ئه گه ره شاعیر یکه یان هونه ره مندیک و یستی وه ک شاره زایه ک هه ندیک رو داوی جیهان پیشان بدا دیاره ئه مه په سه نده، به لام پیشاندانی رو داوه کانی ئه م گه لی کورده هه ژاره هه ره گرنگی سه ره شاری شاعیر و هونه ره مندکه مانه، چونکه کورد بیکه سه وه هه ره خوی مشور خوری خویه تی)) (مه دهوش، 30، 1960)

پاشان نووسه ره دیته سه ره باسی (حه مدی) شاعیر و دیوانه که ی به تو ماریکی رو داوه کاریگه ره کانی نه ته وه ی کورد داهه نیت، که هه موو نه و رو داوه و کاره سلاتانه ی به سه ره نه ته مه که یدا هاتون له لایه ن عوسمانیه کان و ئینگلیزه کهانه وه تو مار کردوه، ته نا نهت باسی رو داوه سه رو شتییه کانیسی کردوه. به لام ئه وه ی زیاتر شاعیر گرنگی پندا وه شیخ مه حمود و شو ره کانی و داستانه کانی بووه. شاعیر شیخ مه حمودی زور خوشویستوه و ئاواتی نه وه بووه سه ره که وتو و بیت و دژی دوژمنانی شیخ مه حمود بووه و له شیعه ره کانییدا هیرشی کردوه ته سه ریان. نووسه ره لئ: ((له هه موو به سه ره هات و رو داویک زیاتر که کاری کردبیته سه ره ههستی ناسکی حه مدی شو ره کانی شیخ مه حمودی نه مره، وه هوی ئه مهش ئه وه یه که شیخ مه حمود گه ورته رین هه لکه وتوو دهر که وتوو کورد بوه له چه ره خدا که حه مدی تیا ژیا وه، له بهر ئه مه حه مدی هه موو ئاواتیکی سه ره که وتی ئه م قاره مانه گه وره یه ی کورد بووه، بویه له زور له هونرا وه کانییا بلسی ئه کا، تا ته نا نهت له هونرا وه ی دلدار شدا هه ره ناوی شیخ مه حمود دینیت)) (مه دهوش، 30، 1960-31)

نووسه ره ئه وه ده خاته روو که شاعیر مان له گه ل ئه م هه موو خوشویستییه شیدا بو شیخ مه حمود له بهر ئه وه ی یه کێک بووه له دلسوزانی شیخ مه حمود بویه هه ندیک جار ره خنه ی لئ گرتوه چونکه شاعیر زانیویه تی ره خنه گرتن هه وینی سه ره که وتن و پیشکه وتنه، هه روه ها ئاموژگاری شیخ مه حمودی کردوه، به وه ی که خه لکانی دلسوز و نیشتمان په روه ره له ده وری خوی کۆبکاته وه و بیگانه په رستان و به رژه مندیکه خا وه کان له خوی دوور بخاته وه، وه ک ده لئ: ((وه نه بی حه مدی هه ره خه ریکی ئه وه بووی هونرا وه به سه ره شیخدا هه ل بدات به لکو ره خه نشی لی گرتوه، وه بی گو مان ره خه به لگه ی دلسوزی و خوشویستییه، چونکه ره خه هه یینی پیشکه وتنه ... گه لیک جار یه که وتوته ئاموژگاری کردنی شیخ وه نکای لی کردوه ده وروو پشته ی خوی له خو په رستان و نه وانیه ی خزه ته ی بیگانه ده که ن پاک بکاته وه)) (مه دهوش، 31، 1960-32) هه روه ها نووسه ره باسی قاره مانیتی و نازایه تی شیخ مه حمودی کردوه و له شه ره کانی دژی داگیرکه راندا و هه روه ها داخداره بو نه و نیشتمان فرۆشانه ی بوونه دارده ست و چاوساگی داگیرکه ران و بوونه هوی ئه وه ی شیخ مه حمود به دیل بگیریته. وه ک ده لئ: ((حه مدی نه جا له باسی نازایه تی شیخدا ده رباره ی نه و شه ره رانه ی بازیان و ئاوباریک و که ناروی، که شیخ مه حمود به دوژمنیه ی ئه سه لمان که قاره مانیکی گه وره یه ... نه جا حه مدی داخ له ده ست ئه م خیلانه ئه خوا که به هوی چه نه نیشتمان فرۆشیکه وه ئیسه ماره ئه یکردن به دار دهستی خوی)) (مه دهوش، 33، 1960) نووسه ره زور به وردی له وتاره که یدا له سه ره شیعه ره نه ته مه یه کانی حه مدی را وه ستا وه به تاییه تی ئه و شیعرانه ی بو شیخ مه حمود و رو داوه و به سه ره هاته کان و شو ره شه کانی شیخ مه حمود نووسیه تی له گه ل ئه و ره خه نه ی لئ گرتوه و نه و ئاموژگارییه نه ی کردویه تی، هه ره ها باسکردنی نیشتمان فرۆشان که بوونه ته چاوساگی داگیرکه ران و هوی به دیلگرتنی شیخ مه حمود.

(جهمال شالی) گو تار یکی ره خه یه ی به ناوی (سه لام) نووسیه و تیایدا هه ول ده دات له روانگه ی نه ته مه یه وه شیعه رمانکی لیکداته وه. نووسه سه ره تا به قسه کردن له سه ره ژبانی شاعیر بکات نه وه ده خاته روو که شاعیر له جهنگی

جیهانی یه که مەدا له تەمەنی لاوێتیدا بووه و کارەساتەکانی ئەو جەنگە و ئەو نەهەمەتییانە بەسەر نەتەوێکی کورددا هاتوووە لە سەر دەمی (شیخ مەحمود) دا هەمووی بێنێو و کاریگەر بێیان لە سەر ژیان و شیعەرەکانی هەبوو و برۆی وایە شاعیری هاندراوە بۆ ئەوێ نامادەبێت لە پێناوی کوردستاندا گیانی خۆی بێهەشتیت.

نووسەر سەر مەتا بە چەند پرسیارێک دەست پێ دەکات دەر بەرەوی نیشتمانپەرۆری شاعیر، پاشان چەند شیعریک دەکاتە وەلامی پرسیارەکانی و سەر مەتا لە لێکدانەوەی شیعری (دەمەتەقی لە گەڵ مەلە کە مەدا) باسی ئەو دەکات کە ئەو کاتە کورد خۆی خاوەنی خۆی بوو لە کوردستاندا، ئەم خاکە بە پێت و بەر مەکت بوو و خەڵکە کەشی بە سەر بەرزی ژیاون، بەلام کە کوردستان داگیرکراوە و کەوتوووە دەست بێگانە، و لات نێستا بوو تە کە لاو و دابەشکراوە و خەڵک ژیاویی ناخۆش و تال بوو، وەک دەلی: ((شاعیر لەو چەند دیرەوی دوا بیدا وەسفی کوردستان ئەکات کاتی کە نیشتمانە کەمان خۆی خاوەنی خۆی بوو، وە دەری ئە خات کە چەند بە پێت و بەر مەکت بوو، وە لەو روژانەدا خەڵکی کوردستان بە سەر بەرزی ژیاون ... بەلام بێگومان چیا سەر بەرزی مەلە کە مەدا لە جیاتی باز کۆندە بە بوو لە سەری خۆیندوو ... زور بەناسانی شاعیر تەسویری وەزعی گەلی کورد ئەکات وە بومان دەر ئەخات کە چەند ناخۆشە و لاتمان داگیرکراو بێت، وە بی خاوەن بێت وە پارچە پارچە بێت)) (جەمال شالی، 1961، 24-25). نووسەر بەر دەوام دەبێت لە لێکدانەوەی شیعەرە نەتەوایەتیەکانی (سەلام) و شیعری (کوردی) وەرگرتوو، کە نووسەر ئەم شیعەرە وەک بنەمای رەخنەگرتن لە (کۆمەڵی نەتەوێکان) دادەنێت کە هیچ بەزەییان بە نەتەوێ کورددا نەهاتوو تەو و سەر بەرزی ئەو هەموو قوربانییە کە کورد بۆ سەر بەستی کوردستان دایان، کە چی دەستی هاوکار بێیان بۆی رانە کێشا و تە نائەت سیاسەتی دەوڵەتە نێستەمار بێهەمەتییان بەتایبەتی (بەریتانیا) یان جێبەجێ کرد، کە فەرمانۆش کردنی مافی نەتەوێ کورد بوو، وەک دەلی: ((بەلی کۆمەڵی ئەقوام مافی گەلی کوردی خستە ژێر پێو. وە لەبەر خاتری دەوڵەتە گەورەکان وازی لە مافی گەلە بچو کەمان هانی، وە هەر لەسەر ئەو سیاسەتە پەیمانی "سێفەر" ی گۆرری بە پەیمانی "لوزان" وە گەلی کورد دابەشکرا)) (جەمال شالی، 1961، 26)

نووسەر لە قسەکردن لەسەر شیعری (ئیلی بەگێهە) باسی ئەو دەوڵەتە مەندانه دەدات کە بوونە بە پیاوی بێگانە و خۆیان فرۆشتوو بە مأل و سامان و هەر خەریکی کۆکردنەوی پارەن، ئەمانە دژی کورد و کوردستان و نیشتمان پەرۆرانن و هەمیشە لە سەنگەردان بۆیان، ئەمانە بێگانە پەرستن و بەر دەوام خەریکی فرۆقیل و تە لەکەبازی و هەڵخەڵتاندنی خەڵک و بەرتیل دانن بە بێگانە و کار و پیشەیان تەنیا دژایەتی کردنی هەزارانە، لەکاتی کە دوا روژ تەنیا بۆ هەزارانە و ئەمانە روژێک دیت هەر لە ناو دە چن. (جەمال شالی، 1961، 29) لێرەدا نووسەر زیاتر لە روانگە چینیایەتیە کە مەدا لە خەباتی نەتەوایەتی دواوە کە هەمیشە هەزاران داینە مۆی شوێشی نەتەوێکی و پش توپەنای شوێرش بوونە، لەکاتی کە دەوڵەتە مەندەکان دوژمنی شوێشی نەتەوێکی و بە کریگراوی بێگانە بوونە، کە ئەمەش زیاتر کاریگەری بیری مارکسیزمی پێو دیارە و مەرج نییە هەموو دەوڵەتە مەندان بەو جۆرە بن کە نووسەر باسیان دەکات.

کەریم شارەزا لە گۆفاری (هیا) دا گوتاریکی لەسەر شاعیرانی کۆیە نووسبوو بەناوی (کۆیە و شاعیرانی) تیایدا باسی لە شاعیرانی کۆیە و شیعەرەکانیان دەکات و کۆیە وەک مەلەبەندیکی روژنیی دادەنێت و برۆی وایە شاعیرانی کۆیە لە بۆاری خزمەتکردنی بیری نەتەوایەتی دواوە بۆیان هەبوو و بەر هەمەکانیان گیانی نەتەوێکی و هەستی نەتەوێکی پەرۆر بێیان جۆشداوە و دەلی: ((وە لە مەیدانی بیروباوەری نەتەوایەتی حاجی قادری کۆی و مە لای گەورە و دلدار عاطیفە و هەستی نەتەوایەتیان جۆشداوە، وە لەم مەیدان پێرۆزە فراوانەدا ئەسپی شیعیران لینگ داوە و دەنگیان لە هەموو کوردستان بیستراوە و خەڵک بە شانازییەو بانگیان ستاندوو تەو، و نموونە ی شیعری نەتەوایەتی ئەو سەدەییە پیشکەش ئەکەن کە شیعری حاجی قادری)) (کەریم شارەزا، 1961، 26) هەر وە دەلی: ((شیعری نەتەوایەتی پێ بە پێ پیشکەوت تا بە شیوێکی پر جوش و ناگرین خۆی نواند لە هەلبەستە بەرزە ناودارە کە یونس رنوف دلدار "ئەو رەقیب" کە نێستا بوو بە "مارسیلیزی کوردی" و وێردی زمانی هەموو لاییکی خۆین گەرم لە کوردستان)) (کەریم شارەزا، 1961، 27) بۆچوونەکانی نووسەر دەر بەرەوی نەتەوێ کوردی شاعیرانی کۆیە لە جێی خۆبیاوە و ئەو شاعیرانە نووسەر باسی کردوون بەشیکێ شیعەرەکانیان بۆ نەتەوێ و نەتەوێ پەرۆری تەرخانکردوو، هەر وە روژێکی گەورە و گونگیان گیراوە لە هۆشیارکردنەوی لایەنی نەتەوێکی خەڵک و هاندانیان بۆ یە کریزی و خزمەتکردن و بەرگری کردن لە کوردستان و شوێرش لە پێناوی نازادی کوردستاندا.

گیوی موکریانی لە سالی 1969 بۆ جاری سێیەم (دیوانی حاجی قادری کۆی) چاپکردوو تەو، کە (لوردستان موکریانی) بەشیکێ پیشەکی دیوانە کە نووسبوو و تیایدا باسی گیانی نیشتمانپەرۆری شاعیر دەکات و برۆی وایە کە بارو دۆخی خرابی ئەو سەردەمی نەتەوێ کورد و لە ناوچوونی میرنشینه کانی کورد و چوونی بۆ ئەو سەنەبۆل سەرەکیترین ئەو هۆکارانەن کە بوونەتە هۆی دروستبوونی گیانی نیشتمانپەرۆری شاعیر، وەک دەلی: ((ئەو سەردەمە هەمان سەردەم بوو کە ئەمەرتە سەر بەخۆیەکانی کوردستان لە ناوچوون و کە و تە ژێر دەستی حوکمرانی عوسمانیەکانەو. ناوچە کە شاری ئەستەمبۆل بوو بە مەلەبەندی خزیوونەوی ئەو لاو جەگەرسۆز و خۆینگەرمانە کە بۆ رزگاری نەتەوێ کە خۆیان لە ژێر دەستی عوسمانیەکان دا تێ دەکۆشان. شوێنی رەوشەن بیری بوو، بە دەیان روژنامه و گۆفار و دەنگو باسی پیشکەوتنی گەلانی دەنوواند و هەوایی وێرە نووی بەلا و دەکردو. حاجی بەو بۆنە یەو کە شارەزای زمانی (کوردی، فارسی، عەرەبی و تورکی) بوو ناگاداری زۆرترینی رووداوەکانی سەردەمی خۆی بوو، ژیانی لە ئەستەمبۆل بوو بە هۆی نزیک بوونەوی لە بەر خانیەکان و شارەزابوونی بەسەر هۆنراوە ناسمانیەکانی خانی نەمر،

دووری نیشتمان و ناواریهیتی بوونه هوی هه‌نگیر ساندنی سۆزی نه‌ته‌واپه‌تی و بیداری و نه‌نوستی)) (حاجی قادری کۆبی، 1969، ل 10_11) که‌واته‌ ئه‌وه‌ی وایکردووه‌ که‌ شاعیر هه‌ستی نیشتمانپه‌روم‌ری و نه‌ته‌وه‌یی تیایدا که‌ور مینیت ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می له‌ ناوچوونی میرنشینه کوردیه‌کاندا ژیاوه‌، هه‌روه‌ها له‌ ئه‌سته‌نبۆل ژیاوه‌ و زمانی بیگانه‌ی زانیوه‌ و ناگاداری هه‌و‌آه‌کانی دنیا بووه‌ و شیع‌ره‌ نیشتمانپه‌روم‌ریه‌یه‌کانی خانی بینیه‌وه‌، که‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ گیانی نیشتمانپه‌روم‌ری شاعیریان جۆشداوه‌ و هۆشیا‌ری نه‌ته‌وه‌یی شاعیریان به‌ رزکردووه‌ته‌وه‌. حاجی خه‌ونی به‌ ده‌ولته‌ی کوردیه‌وه‌ بینیه‌وه‌ و به‌خه‌یال سنووری ئه‌م ده‌ولته‌ی کیشاوه‌، لیکۆله‌ر نوونه‌ی شیع‌ریکی شاعیر ده‌هێنی که‌ تیایدا باس له‌ سنووری کوردستان و ئه‌و ناوچانه‌ ده‌کات که‌ ده‌که‌ونه‌ سنووری کوردستانه‌وه‌، که‌ له‌ داها‌تو‌دا ده‌ولته‌ی کوردی له‌م سنووردا دروست ده‌بێ و خاوه‌نی سه‌رکرده‌ی خۆی ده‌بێ، وه‌ک ده‌لێ: ((حاجی وه‌نه‌بی ئه‌ندیشه‌ی هه‌ر بۆ بینینی پاشه‌ روژ به‌ر له‌لا ک‌ردبێ به‌ ل‌کوو ده‌بینین که‌ ئه‌ندیشه‌ی ئازادی ئازاد کردووه‌ له‌غیرو جیهانی بێ سنوردا تا گه‌یشتو‌ته‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ کوردستان خاوه‌ندی فه‌رمانه‌روا‌ییک‌ی سه‌ ره‌ست و سه‌ ره‌خۆ بووه‌، له‌ نیو دایکی هه‌ ئه‌فرچاوه‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی ناگ‌رینی هه‌ ل‌کیشاوه‌ بۆ ئه‌مه‌رو‌ژانه‌)) (حاجی قادری کۆبی، 1969، ل 12)

حاجی له‌ و شاعیره‌ هۆشیارانه‌یه‌ که‌ شیع‌رمانی کردووه‌ ته‌ مینبه‌ری هۆشیارکردنه‌وه‌ی لاوانی نه‌ ته‌وه‌که‌ی و هاندانیان بۆ سه‌ ره‌سته‌ی و سه‌ ره‌خۆیی و کارکردن بۆ ده‌ ولته‌ی کوردستان و دیاریکردنی سنووری ئه‌ م ده‌ولته‌. حاجی به‌شیع‌رمانی شو‌رشیکی به‌رپا‌کردووه‌ که‌ بووته‌ سه‌رمه‌شقی شاعیرانی دوا‌ی خۆی بۆ ئه‌ وه‌ی له‌سه‌ر هه‌مان ریگای ئه‌و برۆن و هه‌ول بۆ سه‌ره‌خۆی و ئازادی نه‌ته‌وه‌که‌یان بکه‌ن.

نه‌نجام

له‌ کۆتایی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا گه‌یشتینه‌ ئه‌م نه‌نجامانه‌ی لای خواره‌وه‌:

1. گو‌تاری ره‌ خه‌ی سیاسی نه‌ ته‌وه‌یی پانتاییه‌ کی فراوانی له‌ گو‌تاره‌ ره‌خنه‌یه‌یه‌ک‌انی (1920-1970ز)ی بۆ خۆی داگیرکردووه‌.
2. شو‌رشی چواره‌دی ته‌مووزی (1958ز) بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئازادی نووسین له‌ کوردستانی باشوور زیاتر بێت و گو‌تاری ره‌خنه‌ی نه‌ته‌وه‌یی له‌سه‌ر رو‌وپه‌ری رو‌ژنامه‌ و گو‌فاره‌مان زیاتر بێت به‌به‌راورد به‌ سا‌لانی پێش شو‌رشه‌که‌.
3. نووسه‌ران ستایشی ئه‌ و جو‌ره‌ شیع‌ریان کردووه‌ که‌ له‌پێناوی نه‌ته‌وه‌ و مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌ نووسران و دژی ئه‌ و جو‌ره‌ شیع‌رمان که‌ ته‌نها گو‌زارشت له‌ خۆدیته‌ی شاعیر ده‌کات.
4. نووسه‌رانی کورد له‌ گو‌تاره‌ ره‌خنه‌یه‌یه‌کانیدا هه‌و‌آیان داوه‌ هانی شاعیرانی کورد بده‌ ن بۆ ئه‌وه‌ی شیع‌ری نه‌ ته‌وه‌یی بنووسن و له‌م ریگیه‌وه‌ هه‌ولی هۆشیارکردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌یان بده‌ن.
5. زۆربه‌ی نووسه‌رمان ته‌ نه‌ئا ئه‌ و جو‌ره‌ شیع‌ره‌ په‌سه‌ند بکه‌ن که‌ واقه‌ین و له‌ پێناوی نه‌ته‌وه‌ نووسراون و باس له‌ کیشه‌وگره‌ته‌کانی نه‌ته‌وه‌ ده‌کهن و هه‌ولی چاره‌سه‌رکردنی ده‌ده‌ن.

سه‌رچاوه‌کان

کتیبه‌

- 1 - أ.ب. هموری (1956)، نازار و ناوات، چاپخانه‌ی سلمان الاعظمی، به‌غدا.
- 2 - ازاد گو‌له‌دین (2016)، ناسیونالیزم و هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تی لای مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌بندی، چ 1، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.
- 3 - حاجی قادری کۆبی (1969)، دیوانی حاجی قادری کۆبی، نا: گبوی موکریانی، چ 3، چاپخانه‌ی هه‌ولێر، هه‌ولێر.
- 4 - دل‌زار (1958)، ئاوازی ناشتی و ئازادی، چاپخانه‌ی دارالسلام، به‌غدا.
- 5 - دل‌شاد عه‌لی مه‌مه‌د (2007)، دیلان و تاقیکردنه‌وه‌ی شیع‌ری، چ 1، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- 6 - عه‌بدولقادر س‌ال‌ح (2005)، شو‌رشی 14ی ته‌مووزی 1958 له‌ عیراق، چاپخانه‌ی کارۆ، سلیمانی.
- 7 - کامل حه‌سه‌ن به‌سیر (2015)، میژووی ره‌خنه‌سازی، چ 1، چاپخانه‌ی تاران، تاران.
- 8 - مه‌مه‌د س‌ال‌ح دیلان (1996)، بارانی سلیمانی، نا: ئومید ناشنا، به‌شی دووم.
- 9 - هه‌ژار موکریانی (1960)، مه‌م و زینی خانی، چ 1، چاپخانه‌ی نه‌ج‌اح، به‌غدا.

گو‌فاره‌ و رو‌ژنامه‌

- 1 - جه‌مال ش‌الی (1961)، سه‌لام، گو‌فاری رو‌ژی نوێ، ژ 2، س‌الی 2، سلیمانی، (23-33)
- 2 - حه‌مه‌ره‌ش (1959)، حاجی قادری کۆبی، گو‌فاری ب‌لیسه‌، ژ 3، س‌الی یه‌که‌م، سلیمانی، (64 - 73)
- 3 - ره‌فیع حه‌می (1943)، دل‌دار (بونس رو‌وف)، گو‌فاری گه‌لاوێژ، ژ 10، س‌الی 4 (15-23)
- 4 - سی‌پۆش (1933)، شاعیرمانمان، یادگاری لاوان، (33-44)
- 5 - کاکه‌ شو‌ان (1960)، یادی پیره‌مێرد شاعیری نه‌م‌ری کوردپه‌روم‌ر، گو‌فاری ب‌لیسه‌، ژ 11، س‌الی 1، سلیمانی، (27-32)
- 6 - که‌ریم ش‌ارمه‌زا (1961)، کۆیه‌ و شاعیرانی، گو‌فاری هه‌یوا، ژ 32، س‌الی 4، (22-27)
- 7 - مه‌ده‌وش (1960)، حه‌مدی و شیخ مه‌حمودی نه‌م‌ر، گو‌فاری رو‌ژی نوێ، ژ 7، س‌الی 1، سلیمانی، (30-34)
- 8 - نه‌رو‌وز (1932)، زمان، گو‌فاری زاری کرمانجی. ژماره‌ 24، (9-11)

REFERENCES

Books

- Abdulqadr S. (2005). The revolution of 14 July 1958 in Iraq, Karo publishing house, Slemani.
- Azad Guladin, (2016). Nationalism by Mawlana Khalidi Naqshbandi, First Edition, Renma publishing house, Slemani.
- Dilan, Muhamad Salih, (1996). Rain of Slemani by Omed Ashna, Second part.
- Dilzar, (1958). Cantus of of peace and freedom, Darlsalam publishing house, Baghdad.
- Dlshad, Ali, (2007). Dilan and poetry experiment, First Edition, Sardam publishing house, Slemani.
- Hawri, A.B. (1956). Pain and hope, Salman Al Aezami publishing House.
- Hazhar, Mukryani,(1960). Mam and Zin of Khani, First Edition, Najah publishing house, Baghdad.
- Kamil, Hassan Basir, (2015). History of criticism, First Edition, Tehran publishing house, Tehran.
- Koyi, Haji Qadri (1969). Haji Qadri koyi Divan, by Giwe Mukryani, Third Edition, Hawler publishing house, Hawler.

Journals and Newspapers

- Jamal Shalli, peace, Rozhi Nwe journal, No, 2, year 2, Slemani, 1961.
- Hama Rash, Haji Qadri Koyi, Blesa journal, No, 3, year 1, Slemani, 1959.
- Rafiq Hilmi, Dildar(Youns Rawf), Galawezh journal, p. 2424.
- Syaposh, out poets, Zhyan journal, No, 335, 336, Akhstos and Aylul, Slemani, 1932.
- Kaka Shwan, souvenir of Peramerd, Blesa journal, No, 11, year 1, Slemani, 1960.
- Karim sharaza, Koya and its poets, Hiwa journal, No, 32, year 4, 1961.
- Madhosh, Hamdi and Shekh Mahmud, Rozhi Nwe journal, No, 7, year 1, Slemani, 1960.
- Nawroz, language, Zari kurmanji journal, No, 24, 1932